

for hvis Vedkommende Finansministeren og Finansudvalgene maatte skønne, at der intet er til Hinder for en Forening af Tjenestestillingen og Hvervet i Erhvervslivet" — altsaa for de Grupper, hvor Finansudvalgene og Finansministeren rent objektivt set skønner, at der intet er til Hinder for en saadan Forening for denne Kategori — „har man dog ment, at der yderligere burde træffes Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde om, hvorvidt den paagældende Tjenestemand" — Hr. Petersen og Hr. Sørensen — „bør kunne overtage hvert enkelt i Betragtning kommende Hverv". Nu skal dette yderligere præciseres, og saa siger man nøjagtig det samme en Gang til: „Denne Afgørelse maa bero paa en Undersøgelse og Afløjselse af de i de enkelte Tilfælde foreliggende Hensyn, og man har foreslaaet denne Afgørelse henlagt til et Nævn, der skal afgøre Spørgsmaalene paa Grundlag af de konkrete Forhold og navnlig under Hensyn til, hvorvidt Tjenestemanden i sin Embedsstilling er uinteresseret i paagældende Erhvervsvirksomhed".

Det er Motiveringen af Lovforslagets Stykke 2 og 3. Det forekommer mig, at Motiveringen er om muligt endnu mindre betryggende end Bestemmelsen, at den tværtimod dokumenterer Berettigelsen af den Bekymring for Ubilligheder, man ganske uvilkkaarlig faar ved at læse Lovforslagets Affattelse af Stykke 2 og 3.

Jeg nærer ingen Tvivl om, at det vil være muligt at naa til en Ordning, som paa effektiv Maade borttager de grelleste Former af det Bierhvervssystem, som nu gaar i Svang i vore Tjenestestillinger, og hvortil man i de allerfleste parlamentariske Lande ikke har et Sidestykke. For Kategorierne Forretnings- og Næringsvirksomhed og lønnet Stilling, altsaa som Sagførerfuldmægtig o. s. v., er der i denne Forbindelse ingen Vanskelighed, der kan man let komme til Enighed. Det Punkt, hvor der, hvis der skal komme noget effektivt ud af dette Lovforslag, maa foretages en gennemgaaende Revision af det, er Spørgsmaalet om Tjenestemænds Adgang til at sidde i erhvervsmæssige Selskabers Bestyrelser og Repræsentantskaber. Jeg ved ikke, om dette Lovforslag har haft til Hensigt her slet ikke at skabe en saadan effektiv Garanti. Paa de to andre Punkter kan der utvivlsomt opnaas noget positivt; men det kan jo tænkes, at netop paa dette Punkt, hvor det efter min Mening ganske vist fuldt saa meget som med Hensyn til Spørgsmaalet om at kunne drive Næringsvirksomhed og Erhvervsvirksomhed er af Vig-

tighed at faa Garantier, har Regeringen ønsket at lade alt blive ved det bestaaende. Og dersom det har været Hensigten, kan jeg ikke tænke mig, man kunde gøre det paa en sikrere Maade end ved at vedtage Lovforslaget i den Affattelse, det har faaet for disse Bestemmelers Vedkommende. Men dersom dette er Hensigten fra den høje Regerings Side, maa jeg blot dertil sige, at det har absolut ikke været Hensigten hverken fra konservativ eller radikal eller socialdemokratisk Side og sikkert heller ikke for mange Venstremænds Vedkommende, da vi i Fjor vedtog Bestemmelserne om Udenrigstjenesten. Det var Meningen, at her skulde der skrives ind mod Bensystemet og netop Bensystemet i dets allergrelleste Former, det, at Chefer, de højeststaaende Embedsmænd i Departementerne og det i de Departementer, som fortrinvis har at beskæftige sig med Borgernes Erhvervsinteresser, kan sidde som Bestyrelsesmedlemmer og Medlemmer af Repræsentantskaber i store Erhvervselskaber.

Det beror nu paa dette høje Ting og paa det Udvalg, der skal nedsættes, om vi ogsaa for denne Kategoris Vedkommende nu skal gøre op med Fortiden og faa positivt betryggende Bestemmelser for Borgerne, eller om vi skal blive ved det bestaaende, med andre Ord, om vi skal skride til en Reform, saaledes at vi her i Landet paa dette Punkt faar Vilkaar som dem, der er anerkendt i næsten alle andre demokratiske Stater, eller om vi — for at anvende et vellykket Citat af den højtærede Udenrigsminister under Debatten i Fjor om Tjenestemandsløven — alle skal anbringe os paa den rene Morals allerluftigste Tinder, saaledes at der slet ikke kommer noget ud af denne Sag.

Moltesen: Den Nødvendighed, der foreligger for dette Lovforslag, er, kan jeg maaske sige, delvis skabt af den ærede sidste Taler. Naar jeg tager Ordet her, er det kun for at konstatere, at det Standpunkt, som nogle af os indtog i Fjor, at Tjenestemandsløvens § 44 var tilstrækkelig, det har nu, synes jeg, efter de Ordførertaler, vi hidtil har hørt, faaet en vis Sangbund her i dette høje Ting. Den Ophidselse, som den Gang var, har lagt sig, og som det er blevet sagt tidligere, selve det høje Folketing kan undertiden skifte Mening, i hvert Fald skifte Stemning.

Jeg skal ikke komme ind paa den Side af Sagen, som vedrører de høje Chefer i Administrationen. Jeg haaber, at vi altid vil have et Ministerium — af hvad Farve